

THƠ TRẦN ĐAN HÀ

Thương tà áo xưa

Chốn xa ngại dấu chân buồn
bước qua niềm nhớ cội nguồn cũng xa
chiều rơi bóng nhỏ nhạt nhòa
tình xanh chìm lặng phôi pha cuối trời

Trường xưa áo trắng khuất rồi
còn đây kỷ niệm một trời nhớ thương
ngày đi lạc nẻo trùng dương
lạnh lùng ngày tháng tha hương rã rời

Thương chừ bóng nhỏ đơn côi
còn đâu nguyên vẹn một thời kiêu sa
tuổi thơ chưa nhuộm phong ba
cho nên kỷ niệm hương hoa ngát thềm

Bên trời hiu quạnh chiếc thân
nhớ xưa khoác áo chinh nhân một thời
vẫy vùng sóng gió khắp nơi
sa trường nắng lửa mưa rơi lạnh buồn

Bây giờ đời vẫn tha hương
ngày qua chỉ thấy một phương lạc loài
đếm hoài từng bước chân sai
giá băng hiện tại tương lai ngút ngàn

Trên trời mây trắng lang thang
ngóng ngàn xưa nhớ hai hàng lệ hoen
ước mong trở lại chốn quen
thăm vùng kỷ niệm cho quên nỗi chờ

Chợt nhìn dĩ vãng ngày thơ
mới hay tình những đôi bờ cách ngăn
màu thu về nhuộm lá vàng
như đời còn vẫn lang thang xứ người

Kể từ vận nước nổi trôi
cũng đành dâu biển cuộc đời phôi pha
cô đơn trọn kiếp xa nhà
lòng hiu quạnh chợt thương tà áo xưa !

Chiều xưa phố cũ

Tôi nhớ mãi một chiều trên sóng nước
thả con thuyền trôi lặng giữa màn êm
nhìn không gian mây phủ trắng êm đềm
trời Vỹ dạ ngoan hiền như giấc mộng
những lần đạp xe gió chiều thổi lộng
qua Trường Tiền hay lên dốc Nam Giao
hàng phượng bên đường lá hát xôn xao
như tâm sự ngọt ngào duyên con gái
tình tươi thắm nhưng sao còn ái ngại
lòng muôn đời dấu kín tuổi thơ sinh
để ngàn đời ôm ấp mộng chưa thành
nơi thành phố có núi xanh sông biếc

có mấy con đường đi hoài không mệt
nhờ bóng cây che mát trái thênh thang
nhờ áo em bay lộng trắng muôn hàng
như đàn bướm rộn ràng ngày xuân tới
mỗi lần trường tan gió chiều phơ phới
mát cả lòng khi đứng đợi băng khuâng
chiều em về qua khua nhẹ bước chân
cho anh cứ phân vân hoài một thoáng
để khi xa ngóng trông quê thăm thăm
và nhớ nhiều cảnh đẹp Huế mộng mơ
trường nữ sinh áo trắng nón bài thơ
xinh như mộng xứ thần tiên muôn thuở
cười trong nắng như hoa xuân vừa nở
làm đắm say biết bao vạn con tim
và bay cao mơ ước mộng chung tình
về chung lối cho đường đời bát ngát
những chiều gió ta chung nghe lá hát
bản tình ca muôn thuở đất thần kinh
để ngày mai trên dặm bước đặng trình
lời cầu nguyện thanh bình cho xứ Huế
ước mãi mãi Huế dễ thương như thế
vẫn chung tình với người dệt vần thơ
Phú Văn Lâu người còn đứng đợi chờ
chiều Vỹ Dạ đò thường lên cập bến
những lần rủ nhau ăn chè Cồn hén
hay ngược dòng lên đến chợ Kim long
mua chùm dâu hay mấy trái nhãn lồng
còn vương lại trong tôi hoài một thuở !

Từ Huế một dòng thơ

Từ Huế trôi về một dòng thơ
chờ theo kỷ niệm đến bây giờ
còn xanh mộng ước ngày xưa ấy
như nét trinh nguyên tuổi học trò

In nước lung linh bóng Hoảng thành
bóng chùa Thiên Mụ nét uy linh
và sau hàng phượng sân trường cũ
những đóa tinh khôi nép dưới cành

Từ Huế trôi về một tiếng chuông
tiếng ngân thông thả rụng vào hồn
như ru ngày tháng trời thanh vắng
của thuở thanh bình chốn thiền môn

Bao cuộc đổi thay cảnh vô thường
còn đây đỉnh Ngự với sông Hương
trải bao nhiêu cảnh đời tao loạn
nhưng Huế muôn đời vẫn dễ thương

Từ Huế trôi hoài một nhánh sông
chờ bao yêu mến của hương lòng
theo về đây với trời lưu lạc
tắm mát cho đời kiếp lưu vong

Từ Huế trôi về một dòng thơ
mang theo tâm sự của người đi
và đem sưởi ấm cho ngày tháng
cho kẻ tha hương trọn ước thề...!

Bông Bưởi Vườn Xưa

**Ngoài trời tuyết đang bay đầy trắng nõn
chợt thấy lòng nhớ bông bưởi vườn xưa
hương mát dịu tựa không gian ngà ngọc
sau những lần tắm gội giọt sương mưa**

**Đêm bông bưởi treo trên cành thơm ngát
lẫn màu trắng mà mượt bóng non xanh
trong tình lặng chùng riêng lòng lá hát
lời vô ngôn đưa thoảng tiếng cây cành**

**Nghe xôn xao gió vườn sau lướt thướt
hòa tiếng chim vui hót dưới nắng xuân
cảnh yên tĩnh như chiều trên bến nước
khuya đắm say hồn ướt giọt trắng ngần**

**Như dòng sữa ngọt ngào thơm nghĩa mẹ
hạt cơm vàng hương đượm ngát tình cha
nhớ biết mấy màu khói lam vương nhẹ
dưới túp lều tranh nồng ấm quê nhà**

**Khi trước ngõ hoa vừa khoe búp mới
dành làm quà riêng tặng tuổi bé thơ
chưa khôn lớn nên lòng em thánh thiện
hoa bưởi ngày xưa trắng mãi mong chờ**

**Mấy chục năm rồi nhớ trắng vườn bưởi
nhớ cảnh yên bình thanh đạm ngày xưa
bóng mát quê nghèo ngàn trùng diệu vợi
khiến xuân về ngại bước dưới hiên mưa**

**Đêm bông bưởi ngạt ngào thơm tuổi nhỏ
cũng bay theo lúc buổi mới đăng trình
đến nay những rất xa... song niềm nhớ
hình như còn ấm áp chuỗi ngày xanh !**

Tháng Sáu

Tháng sáu buổi trời nắng tắt
mỗi lần ngòi ngắm chiều sa
gợn trong hồn buồn hiu hắt
trên trời mây đang bay qua.

Tháng sáu nắng hồng vào hạ
sao hồn như còn tháng giêng
đời xa nghe chùng nhưng nhớ
lòng như mây phủ suối hiền.

Tháng sáu trời chưa có nắng
lạnh lùng một chút heo may
cơn mưa bay về thấp thoáng
nên buồn còn đọng đâu đây.

Tháng sáu mà sao trời buồn
hay đời còn nghìn trùng quá
chưa quen nếp sống xa nhà
nên lòng trở thành chai đá.

Tháng sáu ơi đừng đem nhớ
lại đây đậu bên lòng ta
cho tình đời còn rộng mở
cho lòng không còn xót xa.

Xin cho thêm vàng hoa nắng
sưởi hồn tháng sáu còn sầu
thấp lên cuộc đời ánh sáng
xanh nguồn hy vọng mai sau.

Xin cho giọt nắng

Chiều rơi màu nắng hanh
tan trong hồn hiu quạnh
thương ta bước độc hành
trên đường xa bóng lạnh.

Chiều ơi xin giọt nắng
hãy đọng mãi đừng tan
cho hồn còn chút ấm
khi trời đổi mùa sang.

Ngoài chiều rơi giọt lệ
đọng lại thành hạt sương
như khóc đời dâu bể
mang một hồn cô đơn.

Đường còn xa vạn dặm
Chưa tìm thấy nẻo về
xin còn đây chút nắng
hong bước đời lê thê.

Nắng nơi đâu chẳng biết
đây màu trời tím loang
lạnh bao mùa mưa tuyết
ta vẫn đời đi hoang !

Bên cầu nhớ mong

**Ngày xanh vừa rụng mát rồi
thôi ngàn yêu dấu của đời cũng phai
Hắt hiu bóng nhỏ đường dài
một mình tôi vẫn trôi hoài lênh đênh
Thời gian bay vút qua nhanh
chợt nghe tâm sự tan tành biển dâu
Bóng đơn rụng giữa giang đầu
mình tôi ngồi lại bên cầu nhớ mong**

Phôi pha cuối trời

**Mai kia chẳng biết còn không
bỏ quên đâu mất tuổi hồng chiêm bao
Chạy tìm mấy bận lao đao
vẫn chưa gặp được chốn nào bình yên
Ngùi trông dĩ vãng ưu phiền
bay đâu mất hút mộng hiền đêm qua
Thương đời chưa hái nụ hoa
đã vàng bóng nhớ phôi pha cuối trời**

Chưa qua dậm dài

Cũng đành ngày tháng phôi pha
tuổi đời thêm chất chưa qua dậm dài
Mộng xưa tàn mấy chiều phai
đường về mưa ướt lạnh vai phổ buồn
Chiều vàng lên mắt nai nhung
nắng thơm còn thẹn theo cùng lối đi
Ngại ngừng không nói năng chi
nên chiều vội khép làn mi cuối ngày

Trần Đan Hà

Nguồn: <http://newvietart.com/index1.3067.html>

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 4800 TÁC PHẨM